

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

5 DÉCEMBRE 1968

PROPOSITION DE LOI

créant une pension nationale
pour tous les travailleurs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le problème des pensions est certainement un des plus importants qui se posent à un Etat moderne.

Lorsqu'on sait qu'en Belgique, il existe encore aujourd'hui des personnes âgées qui doivent subsister avec des revenus inférieurs à 2 500 F par mois, il est évident que des initiatives doivent être prises pour mettre fin à des inégalités sociales d'un autre âge.

Le Gouvernement a reconnu explicitement cette situation en déposant un projet de loi instaurant un revenu garanti aux personnes âgées de 30 000 F par an pour un ménage et de 20 000 F par an pour une personne isolée.

La question qui se posera, après l'adoption du projet gouvernemental, sera de savoir s'il est possible de vivre avec le minimum socio-vital ainsi attribué. La réponse sera certainement négative et le Gouvernement, a reconnu le fait en prévoyant des majorations annuelles qui porteraient ce minimum à 48 000 F par an pour un ménage et à 30 000 F par an pour un isolé, dès 1975.

Dans ces conditions, on peut se demander s'il ne serait pas plus simple de mettre fin, une fois pour toutes, aux discriminations sociales en instaurant un système de pension unique, tel qu'il existe aux Pays-Bas où il a incontestablement fait ses preuves.

Il est certain que l'instauration d'une pension unique posera des problèmes difficiles, tant en ce qui concerne l'utilisation des réserves de certaines caisses qu'en ce qui concerne les méthodes de financement.

Ces problèmes-là, même incontestablement posés et difficiles à résoudre, doivent-ils être des arguments qui empêchent de créer entre les citoyens de notre pays une solidarité effective devant les inégalités sociales? Nous ne le croyons pas.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

5 DECEMBER 1968

WETSVOORSTEL

tot instelling van een nationaal pensioen
voor alle werknemers.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De pensioenen vormen ongetwijfeld een van de belangrijkste problemen voor een moderne Staat.

Als men bedenkt dat er in België nog bejaarden zijn die met minder dan 2 500 F per maand moeten rondkomen, dan wordt het duidelijk dat er initiatieven moeten genomen worden om een einde te maken aan sociale ongelijkheden die uit de tijd zijn.

De Regering heeft zulks uitdrukkelijk erkend door een wetsontwerp in te dienen, waarbij, voor de bejaarde personen, een minimum inkomen wordt gewaarborgd, dat 30 000 F per jaar bedraagt voor de gezinnen en 20 000 F per jaar voor de alleenstaanden.

Na de goedkeuring van het regeringsontwerp zal het de vraag zijn of men met dit sociaal levensminimum werkelijk kan leven. Het antwoord zal voorzeker ontkennend luiden en de Regering heeft zulks toegegeven door in jaarlijkse verhogingen te voorzien, waardoor het minimum vanaf 1975 op 48 000 F per jaar wordt gebracht voor de gezinnen en op 30 000 F voor de alleenstaanden.

Men kan zich derhalve de vraag stellen of het niet eenvoudiger ware eens en voorgoed een einde te maken aan de sociale discriminaties door één enkel pensioen te voorzien zoals in Nederland, waar die regeling ongetwijfeld haar deugdelijkheid heeft bewezen.

De invoering van één enkel pensioen zal weliswaar moeilijke problemen doen rijzen, zowel wat betreft de aanwending van de reserves van sommige kassen als inzake de financieringsmethoden.

Maar mogen de moeilijke problemen die ongetwijfeld zullen rijzen, dan werkelijk worden aangevoerd als argumenten tegen het scheppen van een echte solidariteit tussen de burgers van ons land t.o.v. de sociale ongelijkheden? Wij menen het niet.

La question des réserves des caisses du secteur employé pourrait être facilement résolue étant donné qu'elles n'ont presque jamais été utilisées pour une augmentation de la pension de ce secteur et qu'elles sont immobilisées de telle façon que cette utilisation est exclue.

Le problème du financement est évidemment plus difficile à résoudre. Certains calculs estiment à 11 milliards l'incidence budgétaire de l'instauration de la pension unique au taux de 75 000 F pour un ménage et de 60 000 F pour une personne isolée, avec une cotisation identique à celle qui est en vigueur à ce jour.

Afin de mieux faire comprendre le mécanisme de la pension de base et toutes ses répercussions, il nous a paru intéressant de reprendre brièvement la loi générale sur la pension de retraite datée du 31 mai 1956, telle qu'elle existe aux Pays-Bas.

Loi du 31 mai 1956.

1. Assurés :

L'ensemble de la population âgée de 15 à 65 ans.

2. Pension :

- a) âge légal : 65 ans.
- b) montant : 4 650 florins, soit 65 000 F pour un ménage et 60 % pour une personne isolée.
- c) diminution : la carrière étant de 50 ans, le montant est proportionnellement diminué par rapport aux années au cours desquelles il n'a pas été versé de cotisation.
- d) adaptation : liaison avec le niveau des salaires conventionnels.

3. Financement :

1. Cotisation proportionnelle aux revenus cumulés, sans intervention de l'employeur, rattachée aux impôts avec un plafond de 15 315 florins, soit 215 000 F.

2. Une exonération est prévue pour non-salariés aux revenus inférieurs à 2 400 florins ou 33 600 F et une prime progressive est perçue sur les revenus annuels supérieurs.

3. Le taux de la cotisation est de 9,15 % sur le revenu brut, taux auquel il faut ajouter 1,45 % pour la pension de veuves.

4. Perception : par le Service des Contributions.

5. Exécution : par un organisme unique dénommé « Banque d'Assurance » à gestion de type paritaire.

6. Intervention de l'Etat : un plan de financement a été prévu de 1956 à 1981.

Les interventions de l'Etat passent de 722 millions de florins en 1957 à 1 182 millions de florins en 1981.

Ce plan s'est avéré pessimiste puisqu'en 1967 les interventions de l'Etat n'étaient que de 176 millions de florins.

Il y a lieu de signaler, à titre d'information, que le taux de cotisation des allocations familiales est de 2,3 % des revenus bruts avec le même plafond et que le taux de cotisation de l'assurance maladie est de 0,4 %. Toutefois les allocations dans les deux systèmes sont notamment inférieures aux allocations octroyées en Belgique.

Le tableau suivant permet la comparaison des régimes hollandais et belge :

Het probleem van de reserves der kassen van de bediendensector is gemakkelijk op te lossen daar zij bijna nooit zijn aangewend om de pensioenen van die sector te verlagen en dat zij derwijze belegd zijn dat zulk een aanwending uitgesloten is.

Het zal natuurlijk moeilijker zijn het vraagstuk van de financiering op te lossen. Volgens sommige berekeningen zou de toekenning van een eenvormig pensioen ten bedrage van 75 000 F voor een gezin of 60 000 F voor een alleenstaande een budgettaire weerslag hebben van 11 miljard indien de bijdrage dezelfde was als thans.

Ten einde een beter inzicht te geven in het systeem van het basispensioen en de weerslag ervan, leek het ons interessant in het kort de in Nederland geldende Algemene Ouderdomswet van 31 mei 1956 te schetsen.

Wet van 31 mei 1956.

1. Verzekerden :

De ganse bevolking van 15 tot 65 jaar.

2. Pensioen :

- a) wettelijke leeftijd : 65 jaar.
- b) bedrag : 4 650 gulden, d.i. 65 000 F voor een gezin en 60 % voor een alleenstaande.
- c) vermindering : aangezien de activiteitsperiode 50 jaar belooft, wordt het pensioenbedrag verminderd in evenredigheid met het aantal jaren tijdens welke geen bijdrage is gestort.
- d) aanpassing : koppeling aan het bedrag der bij overeenkomst bepaalde lonen.

3. Financiering :

1. De bijdrage is evenredig aan het samengevoegd inkomen — waarvoor als maximumgrens 15 315 gulden, d.i. 215 000 frank, is bepaald — zonder tussenkomst van de werkgever, en is gekoppeld aan de belastingen.

2. Voor niet-loontrekkenden met een inkomen beneden 2 400 gulden, d.i. 33 600 frank, is voorzien in ontlasting, terwijl een progressieve premie geïnd wordt op de hoger liggende jaarlijkse inkomens.

3. De bijdrage belooft 9,15 % van het bruto-inkomen; daarbij komt nog 1,45 % voor het weduwenpensioen.

4. Inning : door de Dienst der Belastingen.

5. Uitvoering : door één instelling, de z.g. « Verzekeringsbank » met paritair beheer.

6. Staatstussenkomst : een financieringsplan werd opge maakt voor de jaren 1956 tot 1981.

De staatshulp is gestegen van 722 miljoen gulden in 1957 tot 1 182 miljoen gulden in 1981.

Dit bleek een pessimistisch vooruitzicht te zijn aangezien de staatshulp in 1967 slechts 176 miljoen gulden bedroeg.

Ter inlichting weze hier nog aan toegevoegd dat de bijdrage voor de kinderbijslagen 2,3 % van het bruto-inkomen met hetzelfde plafond bedraagt, en de bijdrage voor de ziekte en invaliditeitsverzekering 0,4 %. In beide stelsels liggen de uitkeringen echter gevoelig lager dan de Belgische.

In volgende tabel kan men de Nederlandse en de Belgische regeling met elkaar vergelijken :

Pensions.

Pensioenen.

	Age — Leeftijd	Montants (1968) — Bedragen (1968)	Assujettis — Verzekeringsplichtigen	Cotisations — Bijdragen
Hollande — Nederland	65 ans H. — 65 jaar M.	Ménage : 67 000. — Gezin : 67 000 .	Tous les contribuables. — Al de belastingplichtigen. 50 années. — 50 jaar.	9,15 + 1,45 = 10,60 %. — 9,15 + 1,45 = 10,60 %.
	65 ans F. — 65 jaar V.	Célibat. : 47 000. — Vrijgez. : 47 000 Limites. — Grenzen : — revenus ant. — vroeger inkomen — réduction 2 % par année. — ver- mindering 2 % per jaar. Orphelins. — Wezen : Moins de 10 ans : 1 250/mois. — Minder dan 10 jaar : 1 250/maand. 10/16 ans : 1 850/mois. — 10/16 jaar : 1 850/maand. 16/27 ans : 2 400/mois. — 16/27 jaar : 2 400/maand.		Plafond 215 000. — Plafond 215 000. Dispense totale 33 600. — Totale vrij- stelling 33 600. Dispense partielle 56 000. — Gedeel- telijke vrijstelling 56 000.
Belgique — België	65 ans H. — 65 jaar M.	Ouvriers. — Arbeiders : ménage : 58 000 — gezin : 58 000	Tous les travailleurs salariés et indépendants à l'exclusion des fonctionnaires. — Al de loon- trekkenden en zelfstandigen met uitzondering van de ambtenaren.	Ouvrier : 12,5 % dont 7 % employeur sans plafond. — Arbeider : 12,5 % waarvan 7 % werkgever zonder plafond.
	60 ans F. — 60 jaar V.	Employés. — Bedienden : ménage : 75 000. — gezin : 75 000 Indépendants. — Zelfstandigen : ménage : 36 750. — gezin : 36 750 Limites. — Grenzen : — carrière. — loopphaan. 75 % salaire. — 75 % loon. Orphelins : 1 670/mois. — Wezen : 1 670/maand. (janvier 1968 maximums absolus). — (januari 1968 absoluut maximum).		Employé : 10,25 % dont 6 % em- ployeur plafond 15 625 au 1 ^{er} jan- vier 1969. — Bediende : 10,25 % waarvan 6 % werkgever plafond 15 625 per 1 januari 1969. Indépendants : 5,2725 % plafond 150 000. — Zelfstandigen : 5,2725 % plafond 150 000

Le problème de la pension nationale a déjà fait l'objet d'études sérieuses.

Commission des trente-trois.

Cette Commission créée par arrêté royal du 23 mars 1962 sous le nom de « Commission d'études en matière de pension de retraite et de survie » s'est réunie au cours des années 1963 et suivantes jusqu'au début de 1968. Elle a déposé un rapport donnant un avis négatif sur l'instauration d'une pension de base.

Bien que cette étude semble avoir été très sérieusement menée, on peut lui reprocher de tirer les conclusions d'une série de questions, fort pertinentes par ailleurs, auxquelles elle ne répond pas.

Il semble cependant que sa décision négative repose sur la question de savoir s'il faut instaurer un régime incluant les personnes occupées dans le secteur public.

Conseil Supérieur des Classes Moyennes.

Cet organisme marque son accord sur l'instauration d'une pension nationale dans un délai de 10 ans.

* * *

Over de kwestie van het nationaal pensioen werden reeds degelijke studies gemaakt.

Commissie der drieëndertig.

Deze Commissie is bij het koninklijk besluit van 23-3-1962 opgericht onder de naam van « Studiecommissie inzake rust- en overlevingspensioenen. Zij kwam bijeen van 1963 tot begin 1968. Zij heeft een verslag ingediend dat een negatief advies bevatte met betrekking tot de invoering van een basispensioen.

Hoewel van die studie zeer ernstig werk lijkt te zijn gemaakt, ken men er tegen aanvoeren dat daarin conclusies worden getrokken uit een aantal — overigens zeer pertinente — vragen, waarop zij geen antwoord geeft.

Desniettemin schijnt die negatieve beslissing te berusten op de vraag of geen regeling moet worden ingevoerd, waar- bij de personeelsleden in overheidsdienst zijn betrokken.

Hoge Raad van de Middenstand.

Dit orgaan ging akkoord met de invoering van een nationaal pensioen binnen een termijn van 10 jaar.

* * *

Les subsides à caractère social prévus au budget de l'Etat font ressortir l'inégalité des attributions aux travailleurs appointés ou salariés et aux travailleurs indépendants.

Ainsi, pour l'assurance maladie-invalidité, les subsides passent pour les uns de 11 100 millions en 1967 à 14 000 millions en 1969 et pour les autres de 700 millions pour l'assurance obligatoire et 500 millions pour l'assurance libre, soit 1 200 millions en 1967 à un même montant en 1969.

Si, pour le régime des allocations familiales, les subsides passent pour les uns de 600 millions à 800 millions et pour les autres de 600 millions à 900 millions, il faut signaler que le régime des salariés bénéficie de 1 200 millions de subsides-chômage et 200 millions de subsides-maladies professionnelles en 1967, portés à 1 800 millions et 1 200 millions en 1969, alors que les indépendants ne reçoivent aucune subvention dans ces domaines.

Enfin, en ce qui concerne les pensions, les subsides pour les travailleurs salariés qui étaient de 5 900 millions auxquels il faut ajouter 3 000 millions pour les ouvriers mineurs et 100 millions de contribution dans les rentes, soit 9 000 millions en 1967 sont passés à 9 100 millions en 1969, tandis que les subsides pour les indépendants sont passés de 2 300 millions à 2 800 millions en 1969.

Au total on constate que le budget de 1969 prévoit des subsides de 27 milliards 800 millions pour les travailleurs salariés et 4 milliards 900 millions pour les indépendants.

Quand on saura que les cotisations pour allocations familiales du régime des salariés sont à charge des employeurs, on mesurera l'écart qui existe entre les deux régimes qui intéressent, d'une part, 2 100 000 travailleurs et, d'autre part, 700 000 indépendants.

* * *

Un élément intéressant à verser au dossier de la pension nationale est l'analyse du nombre de pensions et leurs charges budgétaires, en excluant celles des agents des services publics.

	Nombre de pensions	Charge budgétaire
Travailleurs salariés nouveaux depuis le 1 ^{er} janvier 1968 ...	34 641	6 500 millions
Ouvriers ...	292 771	
Ouvriers mineurs ...	82 701	
Marins ...	2 349	
Employés ...	71 049	1 374,5 millions
Assurés libres ...	38 078	
Indépendants ...	129 892	2 795,1 millions
Pensions mixtes ...	402 730	—

On constatera le nombre extrêmement élevé des carrières mixtes dont la charge budgétaire est répartie dans les montants repris.

Les éléments qui précèdent donnent une réponse à une série de questions à propos de la pension nationale.

Uit de subsidies voor sociale doeleinden welke in de rijksbegroting voorkomen, blijkt hoe ongelijk de voor de werknemers uitgetrokken bedragen en die voor de zelfstandigen zijn.

Voor de verzekering tegen ziekte en invaliditeit stijgen de subsidies voor de enen van 11.100 miljoen in 1967 tot 14 900 miljoen in 1969 en voor de andere blijven de bedragen voor 1969 dezelfde als in 1967 : 700 miljoen voor de verplichte verzekering en 500 miljoen voor de vrijwillige verzekering — samen 1.200 miljoen.

Ofschoon de subsidies voor de kinderbijslagregeling voor de enen van 600 tot 800 miljoen en voor de anderen van 600 tot 900 miljoen stijgen, moet worden aangestipt dat de regeling voor werknemers in 1967 1 200 miljoen aan subsidies voor werkloosheid en 200 miljoen aan subsidies voor beroepsziekten krijgt — welke bedragen in 1969 op 1 800, resp. 1 200 miljoen zullen worden gebracht — terwijl de zelfstandigen daar generlei subsidie voor krijgen.

Ten slotte zij erop gewezen dat de pensioensubsidies voor werknemers, ten bedrage van 5 900 miljoen F., waar nog 3 000 miljoen bijkwam voor de mijnwerkers en 100 miljoen bijdrage in de renten, d.i. samen 9 000 miljoen in 1967, tot 9 100 miljoen zullen stijgen in 1969, terwijl de subsidies voor zelfstandigen in 1969 van 2 300 op 2 800 miljoen komen.

Wij constateren dus dat op de begroting voor 1969 in totaal 27 miljard 800 miljoen subsidies voor werknemers en 4 miljard 900 miljoen voor zelfstandigen zijn uitgetrokken.

Als men daarbij bedenkt dat de bijdragen voor kinderbijslag in de regeling der werknemers ten laste van de werkgevers komen, wordt het verschil tussen beide regelingen, die betrekking hebben op 2 100 000 werknemers, resp. 700 000 zelfstandigen, nog duidelijker.

* * *

Een interessante factor welke een rol speelt in het nationaal pensioen, is de analyse van het aantal pensioenen en de budgettaire terugslag daarvan, met uitsluiting van de pensioenen van het overheids personeel.

	Aantal pensioenen	Budgettaire last
Nieuwe werknemers sedert 1 januari 1968 ...	34 641	6 500 miljoen
Arbeiders ...	292 771	
Mijnwerkers ...	82 701	
Zeelieden ...	2 349	
Bedienden ...	71 049	1 374,5 miljoen
Vrijwillig verzekerden ...	38 078	
Zelfstandigen ...	129 892	2 795,1 miljoen
Gemengde pensioenen ...	402 730	—

Opvallend is het zeer grote aantal gemengde pensioenen waarvan de budgettaire terugslag over de in de tabel voorkomende bedragen is verdeeld.

De bovenstaande cijfers geven een antwoord op een aantal vragen in verband met het nationaal pensioen.

1. *Champ d'application.*

Il est certain que l'inclusion des agents des services publics dans le système de pension nationale est prématurée.

La complexité des problèmes des droits acquis est telle que toute tentative de les résoudre comme cela fut fait aux Pays-Bas serait vouée à l'échec ou retarderait considérablement la réalisation de la pension nationale.

On peut donc suivre, à ce propos et à ce propos seulement, l'avis de la Commission des 33.

Il faut donc considérer que le régime de la pension nationale ne s'appliquerait qu'aux travailleurs du secteur privé et aux travailleurs indépendants.

2. *Montant de la pension.*

Un montant uniforme s'impose; il ne pourrait varier que selon la durée de l'assujettissement. Ce montant devrait être adapté au montant de la pension la plus favorable afin d'éviter que les bénéficiaires de celles-ci voient diminuer leur pension.

3. *Cotisations.*

Une cotisation uniforme est possible. Un taux doit être fixé qui permette de rapprocher tous les régimes et de tenir compte de la cotisation patronale dans le secteur des salariés.

Un problème difficile se pose en ce qui concerne les travailleurs indépendants. C'est celui de la cotisation pour allocations familiales qui est incluse actuellement dans le taux global de cotisation. Il apparaît indispensable et plus conforme à la justice sociale que la cotisation actuelle portée au taux prévu dans cette proposition de loi, soit affectée entièrement à la pension, l'Etat prenant à charge les cotisations pour allocations familiales qui sont, dans le régime des salariés, à charge des employeurs.

Une solution de rechange pourrait éventuellement prévoir la prise en charge par l'Etat des allocations à partir du troisième enfant, les allocations pour les deux premiers étant remplacées par des aménagements fiscaux.

4. *Financement.*

Un aspect du problème du financement est celui de la rationalisation des régimes. Actuellement, la complication extrême des systèmes différents et l'étanchéité entre les organismes assureurs provoquent deux inconvénients majeurs. Le premier est l'inflation des fonctionnaires et le coût élevé de l'administration des divers régimes. Le second est le nombre croissant d'erreurs et de retards dont le pensionné est la seule victime.

Il est incontestable que l'instauration de la pension nationale permettra de réduire considérablement le coût de la gestion administrative.

La prise en charge par l'Etat des cotisations d'allocations familiales ainsi que nous le proposons ci-avant et l'affectation de l'entièreté d'une cotisation suffisamment élevée au financement de la pension nationale réduiraient dans une certaine mesure l'intervention de l'Etat.

1. *Toepassingsgebied.*

Het staat vast dat het voorbarig is te spreken van de opnemng van het overheidspersoneel in het stelsel van het nationaal pensioen.

De problemen inzake verkregen rechten zijn zo ingewikkeld dat iedere poging om die op te lossen, zoals dat in Nederland is gebeurd, tot mislukking is gedoemd of de totstandkoming van het nationaal pensioen aanzienlijk zou vertragen.

In dat verband kan men dus het advies van de Commissie der drieëndertig volgen.

Er mag dus worden aangenomen dat de regeling van het nationaal pensioen slechts op de werknemers uit de particuliere sector en op de zelfstandigen van toepassing zou zijn.

2. *Bedrag van het pensioen.*

Er moet een eenvormig bedrag worden vastgesteld, dat slechts verschillend zou mogen zijn volgens de duur van de verzekering. Dit bedrag zou moeten worden aangepast aan dat van het voordeligste pensioen, ten einde te voorkomen dat degenen die dit pensioen genieten, minder zouden ontvangen.

3. *Bijdragen.*

Een eenvormige bijdrage behoort tot de mogelijkheden. Er moet een tarief worden bepaald, waarmee alle regelingen nader tot elkaar gebracht kunnen worden en waarbij rekening gehouden kan worden met de werkgeversbijdrage in de sector werknemers.

Voor de zelfstandigen zal nochtans een moeilijkheid rijzen, namelijk op het gebied van de bijdrage voor de kinderbijslag, die thans deel uitmaakt van de globale bijdrage. Het lijkt onontbeerlijk en meer in overeenstemming met de sociale rechtvaardigheid te zijn dat de huidige bijdrage — op de in dit wetsvoorstel vooruitgezette bedrag gebracht — geheel besteed zal worden aan het pensioen, met dien verstande dat de Staat de bijdrage voor kinderbijslag die in de regeling voor werknemers door de werkgevers wordt gedragen, te zijnen laste neemt.

Eventueel kan als wisseloplossing worden gedacht aan de tenlasteneming door de Staat van de kinderbijslag vanaf het derde kind, terwijl de kinderbijslag voor de eerste twee kinderen zou worden vervangen door een belastingvermindering.

4. *Financiering.*

Een der aspecten van het financieringsprobleem is de rationalisatie van de pensioenregelingen. Thans zijn de ongehoorde ingewikkeldheid van de verschillende regelingen en de absolute zelfstandigheid van de verzekeringsinstellingen de oorzaak van twee grote bezwaren. Vooreerst de talrijke daarbij betrokken ambtenaren en de hoge beheerskosten van de verschillende regelingen. Vervolgens het stijgend aantal vergissingen en vertragingen waarvan alleen de gepensioneerde het slachtoffer is.

De instelling van een nationaal pensioen zal de beheerskosten ongetwijfeld aanzienlijk drukken.

Daar de Staat de bijdrage voor kinderbijslag te zijnen laste zou nemen, zoals wij hoger voorstellen, en de pensioenbijdrage, die hoog genoeg zou worden gesteld, volledig zou worden aangewend voor de financiering van het nationaal pensioen, zou de rijkstoelage tot op zekere hoogte kunnen worden vermindert.

Il est difficile d'évaluer le montant précis de cette intervention. L'exemple des Pays-Bas démontre qu'en cette matière il y a plus de chances de surestimer ce montant que de le sous-estimer.

Quoi qu'il en soit, si l'on tient compte des raisons humaines qui militent en faveur de la pension nationale, on doit reconnaître que les objections d'ordre financier, pour importantes qu'elles soient, ne permettent pas de justifier une position d'indifférence.

Il est des exemples récents qui démontrent que les arguments financiers n'ont pas empêché des décisions politiques que ne justifiaient pas des raisons aussi humaines et sociales que celles qui sont à la base de notre proposition de loi.

Het juiste bedrag van die toelage kan moeilijk worden geraamd. Het voorbeeld van Nederland leert dat er meer kans bestaat dit bedrag te over- dan te onderschatten.

Hoe dan ook, rekening houdend met het menselijke aspect van dit probleem van een nationaal pensioen, moet worden toegegeven dat de financiële bezwaren, hoe ernstig die ook zijn, geen rechtvaardiging kunnen zijn voor een onverschillige houding.

Er zijn voorbeelden uit een recent verleden die aantonen dat financiële argumenten niet kunnen verhinderen dat politieke beslissingen worden genomen, zelfs wanneer deze laatste niet ingegeven zijn door even humanitaire en sociale beweegredenen als die welke aan ons wetsvoorstel ter grondslag liggen.

R. GILLET.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est créé une pension nationale octroyée à tous les travailleurs, hommes ou femmes, employés, ouvriers et indépendants atteignant l'âge de 65 ans.

Art. 2.

La pension nationale sera octroyée sans enquête sur les ressources et sans obligation de cesser l'activité professionnelle. Elle sera basée sur une carrière de 45 années.

Art. 3.

Le montant de la pension nationale sera de 75 000 F par an pour un ménage et de 60 000 F par an pour un isolé. Ce montant sera lié à l'index des salaires.

Art. 4.

Le financement de la pension nationale sera assuré par la perception de cotisations et par des subsides de l'Etat.

Art. 5.

Les cotisations seront basées sur les revenus professionnels. Le taux de ces cotisations sera de 10 % des revenus bruts avec un seuil de 80 000 F et un plafond de 230 000 F.

Art. 6.

Les cotisations seront à charge des employeurs à raison de 50 % et à charge des travailleurs à raison de 50 %. Pour les travailleurs indépendants, la totalité des cotisations seront à leur charge mais avec la faculté de déduire du montant des revenus imposables le double de ces cotisations.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Er wordt een nationaal pensioen ingesteld, dat toegekend wordt aan allen die werken — mannen en vrouwen, bedienden, arbeiders en zelfstandigen — als zij 65 jaar oud zijn.

Art. 2.

Het nationaal pensioen wordt toegekend zonder onderzoek naar de bestaansmiddelen en zonder verplichting de beroepsactiviteit stop te zetten. Als basis dient een beroepsloopbaan van 45 jaar.

Art. 3.

Het nationaal pensioen bedraagt 75 000 frank per jaar voor een gezin en 60 000 frank per jaar voor een alleenstaande. Dit bedrag wordt gekoppeld aan het indexcijfer van de lonen.

Art. 4.

Het nationaal pensioen wordt gefinancierd door de inning van bijdragen en door rijkssteun.

Art. 5.

De bijdragen worden berekend naar het bedrijfsinkomen. Het bedrag van die bijdragen beloopt 10 % van de bruto-inkomsten, waardoor als minimum 80 000 F en als maximum 230 000 F wordt gesteld.

Art. 6.

De bijdragen komen voor 50 % ten laste van de werkgevers en voor 50 % ten laste van de werknemers. Wat de zelfstandigen betreft, komen de bijdragen volledig te hunnen laste, doch met de mogelijkheid een bedrag, gelijk aan het dubbele van de bijdragen, af te trekken van het bedrag van de belastbare inkomsten.

Art. 7.

La perception des cotisations sera assurée par le service des recettes des Contributions de l'Etat. Elles seront transmises à un organisme d'assurances sociales géré par des représentants des travailleurs visés à l'article premier.

Art. 8.

Il sera loisible aux travailleurs de se constituer des pensions complémentaires par versement de cotisations libres à l'organisme de leur choix. Ces versements seront déductibles du montant des revenus imposables.

Art. 9.

A titre transitoire, sera considérée comme carrière complète celle qui débute au 1er janvier 1946 pour les employés et ouvriers et au 1er janvier 1954 pour les indépendants. Pour chaque année manquante le montant de la pension nationale sera diminué de 1/45e.

Art. 10.

La pension nationale pourra être prise anticipativement moyennant une réduction de 5 % par année, ou après l'âge de 65 ans moyennant une augmentation de 5 % par année.

Art. 11.

En ce qui concerne les catégories spéciales de travailleurs tels que les mineurs, les marins, etc... les modalités fixant leur régime de pension seront déterminées par le Roi.

Art. 12.

Le Roi est chargé de l'application de la présente loi.

21 novembre 1968

Art. 7.

De bijdragen worden geïnd door de dienst van de belastingontvangsten van de Staat. Zij worden overgemaakt aan een instelling voor sociale verzekeringen, bekend door de vertegenwoordigers van de in artikel 1 bedoelde arbeiders.

Art. 8.

Zij die arbeiden mogen in een aanvullend pensioen voorzien door vrijwillige bijdragen te storten aan een door hen gekozen instelling. Deze stortingen mogen van het bedrag der belastbare inkomsten afgetrokken worden.

Art. 9.

Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de beroepsloopbaan die aanvangt op 1 januari 1946 als het om bedienden en arbeiders gaat, en op 1 januari 1954 als het om zelfstandigen gaat, als een volledige beroepsloopbaan beschouwd. Voor ieder ontbrekend jaar wordt het bedrag van het nationaal pensioen met 1/45^e verminderd.

Art. 10.

Het nationaal pensioen kan vervroegd ingaan, maar dan met 5 % vermindering per jaar vervroeging; het kan ook op latere leeftijd dan 65 jaar ingaan, met 5 % verhoging per jaar uitstel.

Art. 11.

Voor de bijzondere categorieën van werknemers, zoals de mijnwerkers, de zeelieden enz. zal de Koning de modaliteiten van hun pensioenregeling bepalen.

Art. 12.

De Koning is belast met de toepassing van deze wet.

21 november 1968

R. GILLET,
S. MABILLE-LEBLANC,
F. BOEY,
J. GENDEBIEN,
A. CLAES,
L. GUSTIN.